



Farní zpravodaj

2025 / 2
Červen

Římskokatolická farnost Děkanství Žamberk

PAPEŽ FRANTIŠEK ODEŠEL K PÁNU

V pondělí 21. dubna 2025, ve věku 88 let, odešel k Pánu papež František. Na neděli Vzkříšení 20. dubna ještě krátce pozdravil věřící při požehnání Urbi et Orbi. Poté v papamobilu projížděl Svatopetrským náměstím a naposledy lidem požehnal. Symbolicky se tak se všemi rozloučil těsně před svým odchodem na věčnost.

Papež František byl v únoru hospitalizován s těžkým zápallem plic, ze kterého se úplně nezotavil. Příčinou úmrtí papeže Františka byla mozková mrtvice, která vedla ke kómatu a následnému selhání srdce.

Jeho pontifikát byl charakterizován důrazem na skromnost, sociální spravedlnost a reformu církve. Papež František se zasazoval o větší roli žen v církvi a otevřený dialog s ostatními náboženstvími.

HABEMUS PAPAM

Dne 8. května 2025 byl za 267. nástupce svatého Petra v konkláve zvolen kardinál Robert Francis Prevost, americký augustinián, bývalý prefekt Dikasterie pro biskupy a jeden z nejrespektovanějších představitelů současné katolické církve. Nový papež přijal jméno **Lev XIV.**
...pokračování na str. 2

OBSAH 76. ČÍSLA

<i>Papež František odešel k Pánu.....</i>	1
<i>Habemus papam.....</i>	1
<i>Zapojení do liturgie.....</i>	2
<i>Poděkování za úklid.....</i>	3
<i>Ten farář je nějaký divnej, o farářkách nemluvě.....</i>	3
<i>Co napsal anděl do hlášení.....</i>	4
<i>Toulavé myšlenky k rozjímání.....</i>	4
<i>Test liturgie 1.....</i>	5
<i>Vigilie Svatého Ducha - Lucenarium.....</i>	6
<i>Pastorační veletrh.....</i>	7
<i>Střípky z cest.....</i>	7
<i>Národní pouť do Říma.....</i>	8
<i>Přes Assisi do Říma a přes Pompeje zase zpět.....</i>	10
<i>Diecézní děkovná pouť Modliteb matek.....</i>	14
<i>ŽEHNÁM.....</i>	15
<i>Poutní výlet do Luhačovic.....</i>	16
<i>80 let skautingu v Žamberku.....</i>	17
<i>Farní výlet do Luže, na Košumberk a do Touloupcových maštálí.....</i>	18
<i>Ještě jednou o výletě.....</i>	19
<i>Správné odpovědi kvízu.....</i>	20



Lev XIV. se narodil 14. září 1955 v Chicagu, ve státě Illinois, USA. Již v mládí vstoupil do Řádu svatého Augustina a 29. srpna 1981 složil slavné sliby. Na kněze byl vysvěcen 19. června 1982 v Římě.

Po studiích teologie a kanonického práva na Papežské univerzitě sv. Tomáše Akvinského (Angelicum) získal licenciát a následně doktorát z kanonického práva. V roce 1985 byl vyslán do Peru, kde působil jako misionář v prelatuře Chulucanas a později v Trujillu. Zde vedl formaci augustiniánských kandidátů, byl představeným komunity, soudním

vikářem a profesorem kanonického, patristického a morálního práva v hlavním semináři San Carlos e San Marcelo.

V roce 1999 byl zvolen provinciálem augustiniánské provincie „Matky dobré rady“ v Chicagu. O dva roky později byl zvolen generálním převorem celého řádu a tuto funkci vykonával dvě šestiletá období až do roku 2013.

Dne 3. listopadu 2014 ho papež František jmenoval apoštolským administrátorem diecéze Chiclayo v Peru a titulárním biskupem Sufaru. Biskupské svěcení přijal 12. prosince 2014, na svátek Panny Marie Guadalupské. V roce 2015 byl jmenován diecézním biskupem Chiclayo a v roce 2020 apoštolským administrátorem diecéze Callao.

Dne 30. ledna 2023 byl jmenován prefektem Dikasteria pro biskupy a prezidentem Papežské komise pro Latinskou Ameriku. Kardinálem se stal 30. září 2023 a byl zařazen do kardinálského řádu jáhnů s titulární diakonií Santa Monica.

Jako papež přináší do čela církve hlubokou zkušenost z misionářské práce, vedení řeholního řádu a řízení vatikánských institucí. Jeho volba je vnímána jako pokračování důrazu na pastorační službu, blízkost k lidem a otevřenost vůči periferiím církve, jak to započal jeho předchůdce.

Redakční rada, Zdroj: www.cirkev.cz

ZAPOJENÍ DO LITURGIE

Rádi bychom se po čase vrátili k praxi zavedeného jmenného seznamu těch, kteří jsou ochotni se aktivně podílet na nedělní liturgii a číst čtení. Proto prosíme a vyzýváme ženy i muže, kteří jsou ochotni vykonávat tuto službu při nedělních bohoslužbách, aby se ozvali buď osobně nebo zapsali na stolku na list k tomu určený. Na základě toho by se na schůzce po prázdninách vypracoval jmenný seznam na jednotlivé neděle, vždy na několik týdnů dopředu. Samozřejmě by se počítalo i s variantou, kdy by muselo dojít náhle ke změně.

Chtěla bych podpořit i ty, kteří cítí ostych či nejistotu při vystupování. Není to žádné předvádění se, ale služba farnosti a oslava Boha, tak ostych stranou :-). Pokud by se někdo chtěl zkusit zapojit ve všední den, stačí se jen včas ohlásit v sakristii.

Krásné a požehnané léto.

Marie Jägerová

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚKLID

Ráda bych poděkovala všem členkám z „úklidových skupinek“ za ochotu pomoci udržovat náš kostel sv. Václava (i jeho okolí) v co nejlépe možném pořádku. Děkuji i mužům, kteří přicházejí pomoci. Vše by mohlo být ještě krásnější, když by nás bylo více. Proto prosíme zejména mladší ženy a muže, přidejte se k nám, budeme moc rádi. Úklid probíhá pravidelně v sobotu, po třech týdnech. Skupinky jsou čtyři, tak si lze spočítat, že každá nebo každý se úklidu zúčastní 4x do roka. Úklid je od 8 hodin a trvá většinou tak 1,5 hodiny. A věřte, je to i příjemné setkání a čas prohodit pár vět. Určitě budeme rádi i za jakoukoli pomoc mimo tento určený čas. Uklízí se nejen náš kostel, ale i kaple, kapličky, v kterých se konají poutní mše. Uvědomme si, pro koho ten úklid děláme. Proč se snažíme zvelebovat okolí našeho kostela. Je to naše křesťanská vizitka. „Strom se pozná podle ovoce, člověk podle skutků. Dobrý skutek se nikdy neztratí. Kdo seje zdvořilost, sklízí přátelství, a kdo sází laskavost, sklízí lásku.“ sv. Basil Veliký



Michaela Foglová

TEN FARÁŘ JE NĚJAKEJ DIVNEJ, O FARÁŘKÁCH NĚMLUVĚ

... aneb tip na knihu od Aleše Palána

Nepraktický mimoň s hlavou kdesi v oblacích. Vypasený prelát s nekonečným apetitem. Takové představy o duchovních má značná část naší společnosti. Ne, že by takoví lidé neexistovali, mezi faráři a farářkami ale najdeme i docela odlišné typy. Intelektuál, kterého potkáte nejspíš na hokeji nebo v hospodě. Zemědělec, který má nejméně času o víkend, protože jinak stále něco opravuje ve stodole, případně sedí za volantem kombajnu. Cvičitelka slepeckých psů, která chodí stejně ráda do kostela i nekostela. Rockový hudebník, který na rádiu pro mladé moderuje pořad o hardcorové muzice. I takové jsou osobnosti, které spravují české a moravské farnosti a sbory. Právě

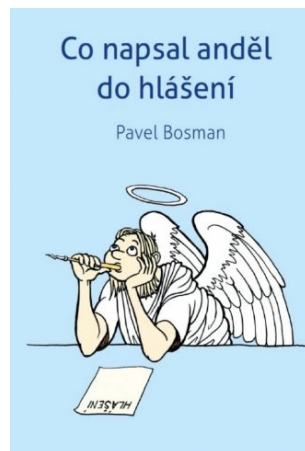
s takovými se setkáte v této knize. Kniha *Ten farář je nějakej divnej* přináší sedm rozhovorů s duchovními různých křesťanských církví (Filip Boháč, Alexandra Jacobea, Pavel Jäger, Pavel Semela, Sandra Silná, Petr Wagner, Jan Wirth). Ukazuje nejen jejich svěbytné zájmy, ale i podobně nekonvenční způsob uvažování o víře i nevíře, o sobě i o nás. Dost možná je právě tohle ten způsob, jak přiblížit křesťanství lidem, pro které je návštěva kostela něčím zcela nereálným. Předpokládají totiž, že tam narazí na středověk. Ve skutečnosti tam nekonvenční vlasatý týpek s elektrickou kytarou v ruce rozvíjí nápady ohledně založení hobitího kláštera (z dovětku ke knize).

Tuto knihu, kde je jeden z rozhovorů vedený s rodákem z našeho města si můžete vypůjčit v místní městské knihovně.

Doporučuje Iva Kočová

CO NAPSAL ANDĚL DO HLÁŠENÍ

Útlá knížečka od Pavla Bosmana je plná fejetonů z různých perspektiv a pohledů na život i na svět Bible. Doplněná o kreslené vtipy autora. Promyšlené a vtipné. A zejména inspirující. Chcete-li, mohu zapůjčit.



Michaela Foglová

TOULAVÉ MYŠLENKY K ROZJÍMÁNÍ

To podstatné, z čeho je člověk živ, nepramení z věcí, nýbrž z uzlu, který věci svazuje. Člověk není živ z diamantu, nýbrž z určitého vztahu mezi diamantem a lidmi. Ani z písku, nýbrž z určitého vztahu mezi pískem a kameny. Ani ze slov v knize, nýbrž z určitých vztahů mezi slovy knihy, ze vztahů, které znamenají lásku, báseň, Boží moudrost.....Cenu má jen absolutno, a to pochází z víry, z horoucnosti či touhy. Jen jedna jediná je cesta lodi

plující vpřed, mnozí však na ní spolupracují... Pane, dej nám odvahu stále znovu překonávat svůj strach, který je nedostatkem lásky, ať stále znovu vyplouváme, s důvěrou v Tebe, na nedozírný oceán Tvé lásky... *Antoine de Saint-Exupéry-Citadela*

Stvořené věci se nám rády nabízejí jako náš poslední cíl a my sami jsme v nebezpečí, že budeme chtít být na prvním místě cílem pro nás samé. Když podlehneme a přilneme ke stvořeným věcem, oddálí nás od Boha, nebudeme nikdy spokojeni, protože nás uvrhnou do neklidu a nespokojenosti, což jsou vlastnosti neoddělitelné od stvořených věcí stejně tak, jako jsou pokoj a štěstí neoddělitelné od Boha. Svět stvořený nám slibuje, že nás učiní šťastnými. Všechna lákadla těla, světa i ďábla se nám podbízí "reklamou" a živě nám nalhávají, že uspokojí naši touhu po štěstí. Avšak i kdyby člověk dosáhl nejvyššího postavení a funkcí, nebude zcela šťastný. Štěstí se totiž vztahuje k věčnosti, tedy k Bohu, který jediný je věčný. Hledejme tedy Boha, jenom Boha, protože pouze Bůh může uspokojit každou naši touhu, za kterou se vždy skrývá naše nesmírná touha po Lásce. Hledejme Boha v jeho Slově – v Písmu Svatém, hledejme Boha v modlitbě, v myšlenkách, které nám vnuká. Stojíme před vesmírem a tajemstvím svého života jako poutníci ve velké obrazárně světa. Můžeme se zastavit u kteréhokoliv obrazu, ale u každého si máme položit otázku, co nám jeho prostřednictvím chtěl umělec říci...

Z knihy "Toulavé myšlenky k rozjímání" od Daniela Koláře vybral František Mazura

TEST LITURGIE 1

Následující testy se budou věnovat opět liturgii.

1. Jak se nazývá miska na hostie používaná při eucharistii?
2. Jaký je český název pro nádobu na víno při mši?
3. Jak se nazývá nádoba, která uchovává eucharistii ve svatostánku?
4. Jaký liturgický předmět se používá k roznášení kadidla?
5. Jak se nazývá plátno, které se rozprostírá na oltáři pod eucharistické nádoby?
6. Co je purifikatorium?
7. Jak se nazývá kniha obsahující texty a pokyny ke slavení mše svaté?
8. Jaký je český název pro nádobku na svěcenou vodu?
9. Jak se nazývá svícen používaný při bohoslužbách?
10. Co je lunula?
11. Jakým termínem se označoval předchůdce monstrance?
12. Jak se nazývá plášť, který kněz používá při vystavení Nejsvětější svátosti oltární?



Ondřej Jäger

Již poněkolkáté jsem se letos v sobotu 7. 6. zúčastnila ve Vaší farnosti svatodušní vigilie – Lucenaria. Poprvé jsem měla možnost být na této viglii před několika lety na Rozálce. Tehdy celou slavnost doprovázeli hudebníci pod vedením paní Broni Halbrštátové. Bylo to velmi působivé a já, která jsem přijala svátost biřmování až ve svých čtyřiceti letech, jsem ráda prožila slavnost, při které jsem obnovila své biřmovací sliby.

Od té doby se zúčastňuji této vigilie pravidelně a vždy vnímám nový proud Božího Ducha v mém životě. V letošním roce, který je rokem milosti, cítím působení Boží milosti mimořádným způsobem.

Zažila jsem intenzivní Boží dotyk při Národní pouti v Římě. Všechna ta místa, která v sobě skrývají historické základy naší církve, kde jsou uloženy ostatky apoštolů, lidí, kteří se ve svém životě setkali a nechali proměnit Kristem.

Tam, když otevřete své srdce dokořán, proudí mnoho milostí do života člověka, který se někdy ve světě, kde lidé žijí bez víry v Boha, ztrácí v nicotě a marnosti bytí. V Římě jsem průchodem Brány milosti získala od Boha dar odpuštění hříchů. Ano, skutečně jsem tuto Kristovu milost prožila intenzivně ve svém srdci.

A právě proto, že je letos tak mimořádný rok, také letošní vigilie na mne zapůsobila mimořádným způsobem. Pan farář byl letos unavený, zrovna tuto sobotu měl nabitý program a večer na něm byla znát únava a myslím i trochu zklamání z toho, že přišlo málo lidí. Ale já si myslím, že Bůh nejvíc rozdává právě tam, kde je únava a málo zájemců. V tichu tohoto večera Bůh připravil milosti pro své děti, které přišly otevřít svá srdce a prosit o sílu Ducha Božího, který má moc proměnit jejich život. Smutek v radost, nemoc v uzdravení, slabost v sílu, vyčerpanost v znovu obnovení sil.

Součástí této slavnosti je akt obnovení biřmovacích slibů. Při mém letošním ANO Božímu působení jsem fyzicky pocítila intenzivní proud Ducha. Skutečně jsem měla pocit, jako kdyby mnou projel slabý elektrický proud. Uvidím, jaké ovoce Ducha přinese tato vigilie do mého života, který je v posledních letech plný zvrátů. Ale jedno vím jistě, Bůh mě nikdy neopustí. Vždy dává nový Dech do mých plic a oživuje a uzdravuje mé srdce zraněné lidmi a okolnostmi mého života.

Prosím našeho milovaného Boha, aby seslal svého Ducha na celý svět. Ducha Lásky, odpuštění, víry, pokání, pokoje, míru a jednoty.

Martina Plocková, Farnice z Rychnova nad Kněžnou



PASTORAČNÍ VELETRH

V sobotu 22. března se v Hradci Králové v Novém Adalbertinu konal pastorační veletrh. Cílem bylo inspirovat se vzájemně v předávání zkušeností, aby se pastorece v našich farnostech mohla rozvíjet.

My jsme jeli prezentovat některé akce, které pořádáme v naší žamberecké farnosti. Jednou z nich je Pochod přes kapele. V letošním roce proběhl 26. dubna již druhý ročník. Připravili jsme si fotografie z proběhlých akcí, plakátky, popsali jsme přípravu a jak akce proběhla. Lidi hodně zaujal také masopust na faře, poutě v Líšnici, Žampachu a Písečné pořádané ve spolupráci s místními spolky, dětský farní den ve Slatině nad Zdobnicí otevřený pro všechny zájemce nebo tradiční výšlap na Žampach na svatoštěpánské odpoledne.



Nás zaujalo žehnání domů na vesnici, bál všech svatých nebo svatomartinské odpoledne. Zajímavá je i každoroční Jabkancová pout' v České Třebové, kdy je zpřístupněna rotunda sv. Kateřiny s bohatým doprovodným programem uvnitř, jak pro děti, tak pro dospělé. Pro muže je zajímavý projekt Garáž camp – 5 dnů v přírodě Oderských vrchů pro muže, kteří hledají Boha a sebe.

Bylo to pro nás inspirující a doufáme, že nám tato zkušenost pomůže připravovat zajímavé pastorační aktivity i v naší farnosti.

Marie Souradová

STŘÍPKY Z CEST

Naše země je tak krásná a má tolik zajímavých míst! My jsme tentokrát navštívili svatou Zdislavu v Jablonném v Podještědí. Mnozí z vás tam určitě byli, já poprvé. Takové malé městečko a v něm obrovská krásná bazilika svatého Vavřince a svaté Zdislavy. To musela být paní Zdislava asi významná, říkala jsem si, když tu má tak velký kostel. Narodila se asi roku 1220, na rozdíl od jiných světců nehrála žádnou významnou roli

v politických dějinách země. Stala se svatou pro svůj příkladný život jak ve své rodině, tak i ve službě druhým. Paní Zdislava z Lemberka je uctívána jako patronka rodin a léčitelka nemocných. Poutníci z blízka i z daleka sem přicházejí prosit za uzdravení, mnozí svěřují sv. Zdislavě také rodinné záležitosti a prosí ji o přimluvu u Boha. Má citlivé a milosrdné srdce ke každému, kdo je v tísní a nouzi. A toto jsou hodnoty, které byly, jsou a budou vždy uznávány:



- Mít láskyplný vztah s Bohem
- Být věrný svým slibům a závazkům
- Přispívat k pokoji a jednotě v rodině i ve farnosti
- Být vnímavý k potřebám lidí ve svém okolí i ve společnosti.

Kdybychom se tím všichni řídili nebo se alespoň snažili podle toho žít, nebyl by svět kolem nás krásnější a lidštější?

A ještě jeden střípek z cest. Jedeme turisticky zajímavou oblastí, zastavíme ve větší obci, stavíme se v cukrárně a jdeme se podívat ke kostelu. Větší kostel, zavřeno a nikde ani cedulka či vývěska, komu je kostel zasvěcen, do jaké farnosti patří nebo zda je tu někdy mše svatá. Nic. Obejdeme kostel ze všech stran a odjíždíme. To církvi nebo někomu je zatažko zpřístupnit alespoň pár informací pro lidi či turisty putující kolem? Samozřejmě si můžeme všechny informace vyhledat na internetu, ale mně se nechce hledat v batohu mobil a sledovat displej, když je v přírodě tolik jiného k dívání. Tak pěkné zážitky z cest!

Lída Kladivová

NÁRODNÍ POUŤ DO ŘÍMA

I naše farnost se zúčastnila Národní poutě do Říma. Fyzicky 7 farníků, ale duchovně celá farnost i naši bližní. Vaše přání, která jste chtěli pronést Svatými branami stále byla s námi. Pout' byla „hojně“ naplněna duchovními prožitky, setkáními, dobrodružstvími velkoměsta :-). Ale díky Bohu, který nás opravdu notně ochraňoval a vedl, vše bylo jen a jen Boží!

Nedávno jsem psala, jaká je to síla, když 70 poutníků zpívá Svatováclavský chorál (Praha Chrám sv. Víta). Netušila jsem, že zanedlouho si jej zazpívám s dvěmitisíci poutníky a ještě k tomu v Římě. Brali jsme vás na všechna místa, která jsme navštívili. Vybrali jsme si poutní zájezd autobusem od CK Avetour. Navštívili jsme ještě další, krásná místa. Nejprve Assisi, kde žil a je pohřben sv. František. A když už jsme byli v Assisi, tak jsme navštívili hrob blahoslaveného Carla Acutise, patrona



ajťáků, který bude letos na podzim svatořečený. V Assisi jsme strávili celý den, a pak jsme dorazili do Říma.

V pátek 28.3. v se v Lateránské bazilice konalo zahájení pouti. V podvečerních hodinách se uskutečnila křížová cesta v druhé papežské bazilice sv. Pavla za hradbami.

V sobotu 29.3. byla hlavní mše svatá v bazilice sv. Petra ve Vatikánu. V neděli 30.3. byla závěrečná mše svatá národní pouti v bazilice Santa Maria Maggiore. Celebrantem byl náš královéhradecký biskup, Jan Vokál, homilii pronesl pomocný biskup královéhradecký, Prokop Brož.



Už od začátku naší pouti jsme nelenili a volný čas jsme využili k toulkám po památkách Říma. Nemohu tady vyjmenovat všechna místa, to by bylo na román, jen taková ochutnávka: bazilika Dona Bosca, Španělské schody, fontána di Trevi, bazilika Dvanácti apoštolů, noční výhled na Řím a nezapomenutelný zážitek harmonie chuti a obsluhy ve vyhlášené čtvrti restaurací Trastevere.

Po odjezdu z Říma naše pouť pokračovala do Mugnana del Cardinale ke sv. Filomeně. Dále do Pompejí za Pannou Marií Růžencovou. Zde Panna Maria darovala růženec sv. Dominiku. Byl i čas projít starověké město. A úplně poslední zastavení bylo v městečku Orvietu, kde se nachází katedrála Nanebevzetí Panny Marie. Zde uchovává místní církev památku na velký eucharistický zázrak, který je spojený s českou zemí. Při vysluhování svátosti oltární českým knězem, který nevěřil ve skutečnou přítomnost Pána Ježíše, byl korporál potřísněn krví z konsekrované hostie.

A na závěr chceme poděkovat vám všem, kteří jste nás jistili přímělnou modlitbou a také Pánu Bohu, Panně Marii, sv. Josefu, všem dobrým pomocníkům, kteří nás provázeli na této pouti. Věříme, že Jubilejní rok přinese i do naší farnosti mnoho milostí!

Více fotek zde: <https://www.dekanstvizamberk.cz/foto/nggallery/album/narodni-pout-do-rima>

Michaela Foglová

...aneb několik dalších postřehů z Národní pouti a putování po stopách Carla Acutise, Františka z Assisi a dalších světců

Ve středu 26.3. jsem v odpoledních hodinách nastoupil v Brně do jednoho ze zájezdových autobusů CK Avetour, který už z Kocliřova vezl zbytek naší Žamberecké skupinky farníků. V Brně nabral posledních pár účastníků Národní pouti, a mohli jsme se tak vydat směrem k rakouským hranicím. Před spaním jsme se ještě pomodlili Růženec a také pokochali výhledy na vrcholky Pálavy, vodní nádrž Nové Mlýny a Svatý Kopeček v Mikulově.

Po noci strávené v autobuse jsme se za rozbřesku probudili už v Itálii, já konkrétně jen pár kilometrů před Assisi, naší první větší zastávkou. Už zdálky bylo jasné, že nápadná zástavba na kopci před námi, připomínající středověkou tvrz, nemůže být nic jiného, než právě tento cíl prvního dne naší pouti. Jako kdyby se před námi zhmotnilo království z nějaké vánoční pohádky. Už v 7:00 nás řidiči vysadili kousek před bazilikou sv. Františka z Assisi. Na její prohlídku jsme si ale museli ještě počkat s ohledem na brzkou hodinu příjezdu. Vydali jsme se tedy na průzkum křivolakých velmi strmých kamenných uliček, kde jsme se několikrát divili, že zde zvládnou projíždět auta, a zároveň si posteskli, že by zde mohli také vybudovat nějaké chodníky pro pěší. Každopádně ještě přede mší sv., kterou sloužil o. Nowatkowski v podzemní kapli baziliky sv. Františka, jsme stihli navštívit baziliku Panny Marie Sněžné (Santa Maria Maggiore), kde je pochován blahoslavený Carlo Acutis, známý jako „ajťák Boží“ nebo také jako první mileniál, který bude svatořečen (konkrétně již letos v létě).



Tento teenager, který zemřel v 15 letech na agresivní formu leukémie, je inspirací pro dnešní mladé, jak může vypadat cesta ke svatosti v 21. století. Byl to v podstatě úplně normální kluk, který si rozuměl s počítači, zároveň měl ale hodně speciální vztah k Bohu – měl bohatý vnitřní svět zaměřený plně a intenzivně na Krista a byl nesmírně zapálený

do eucharistie, kterou označoval za „dálnici do nebe“. Známy je také jeho citát: „Když trávíme čas na slunci, opálíme se. Když přijímáme Krista, staneme se svatými.“ Svoje nadání pro práci na PC hraničící až s genialitou (má se za to, že jeho schopnosti programování byly na úrovni vysokoškoláků) využil mj. k vytvoření online databáze eucharistických zázraků z celého světa, která je dodnes dostupná na webu a zároveň existuje i jako putovní výstava (viz <https://www.miracolieucaristici.org/en/Liste/list.html>). Z dalších citátů Carla Acutise, které ve mně osobně zarezonovaly, přikládám na zamyšlení ještě: „Najděte Boha, a najdete smysl svého života.“; „Všichni se rodí jako originály, ale někteří umírají jako fotokopie.“; „Ty skutečné bitvy bojujeme sami se sebou.“; „Růženec je tou nejromantičtější schůzkou dne.“ Pro více informací o jeho životě doporučuji zhlédnutí videa na Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=5BZS70uBmLk> nebo <https://www.youtube.com/watch?v=VRRgeqXiKYM>

Těch pár minut strávených před jeho ostatky, přesněji řečeno prakticky neporušeným balzamovaným tělem v proskleném sarkofágu, bylo jedním z nejsilnějších duchovních momentů celé Národní pouti.

Po mši svaté jsme se také důkladně prohlédli baziliku sv. Františka včetně krypty, kde je pochován. Odpoledne jsme kromě katedrály sv. Ruffina, kostela Panny Marie Růžencové a pevnosti nad městem přidali ještě návštěvu kostela sv. Kláry, která je v Assisi rovněž pochována. Celkem jsme tedy během prvního dne naší pouti navštívili hned tři světce a myslím, že lépe jsme duchovní přípravu na sobotní vrchol pouti ve Vatikánu zahájit nemohli. Ještě za světla jsme opět nastoupili do autobusu, abychom se mohli ještě téhož večera ubytovat v hotelu Artis při východním okraji Říma.

V pátek už nás čekalo oficiální zahájení České národní pouti. Ráno jsme proto vyrazili pěšky na nedalekou zastávku metra Alessandrino, ze které jsme dojeli metrem bez řidiče (sednout si přímo k čelnímu sklu byl zajímavý zážitek) až přímo před lateránskou bazilikou, přesněji Arcibaziliku Nejsvětějšího Spasitele a sv. Jana Křtitele a Jana Evangelisty. Ta byla jako první křesťanská bazilika postavena již ve 4. století a až do 14. století byl přilehlý komplex budov sídlem papežů – formálně jde o katedrálu, která je sídlem papeže jakožto římského biskupa dodnes. Ze slavnostní zahajovací mše sv., jejímž hlavním celebrantem byl o. arcibiskup Nuzík, mi v paměti utkvěla především homilie o. biskupa Holuba a také nekonečný průvod biskupů, kněží, bohoslovců a jáhnů, procházejících bezprostředně vedle nás,



Zažili jsme

protože jsme si zabrali místa přímo ve středu chrámové lodi. Byl to neskutečný pocit, když tuto „matku a hlavu všech kostelů světa“ zaplnilo na dva tisíce českých poutníků a rozezněly se v ní české liturgické zpěvy. O hudební doprovod se postarala studentská schola ze Žďáru nad Sázavou.



Po mši sv. jsme se vydali k bazilice sv. Klementa, kde jsou uloženy ostatky sv. Cyrila, patrona Moravy. Poté jsme se prošli kolem světoznámého antického Kolosea, monumentálního oválného amfiteátru v historickém centru města z 1. století. Prohlédli jsme si také kruhovou rotundu sv. Štěpána, kde jsou po obvodu velmi expresivní malby s výjevy různých mučednických smrtí. Odpoledne jsme se přesunuli do druhé ze čtyř papežských bazilik, baziliky sv. Pavla za hradbami, kde proběhla společná křížová cesta.

V sobotu bylo v programu pouti volné dopoledne, původně vyhrazené pro audienci s papežem Františkem, která se s ohledem na jeho zdravotní stav nemohla uskutečnit. My jsme se vydali pěšky od hotelu k salesiánskému volnočasovému středisku pro mládež s bazilikou sv. Jana Boska, mého birmovacího patrona. Přestože tato bazilika nepochybně nepatří mezi obvyklé cíle návštěvníků Říma (v průvodcích se zmínky o ní nedohledáte) a ze všech účastníků národní pouti byla naše žamberecká skupinka pravděpodobně jediná, která se do ní podívala, bohatá vnitřní výzdoba (sochy, mozaiky, vitráže) i monumentálnost celé stavby s obří kupolí v nás zanechaly silný dojem. Poté jsme přejeli do centra města a pěšky kolem řeky Tibery doputovali před Andělský hrad, kde se postupně shromáždilo všech 2000 českých poutníků a společně jsme se vydali v průvodu s vlajkami a za zpěvu písní do baziliky sv. Petra ve Vatikánu. Zde byla vrcholem celé národní pouti mše sv., kterou celebroid Dominik kardinál Duka, Emeritní arcibiskup pražský. O hudební doprovod se tentokrát postaralo těleso z našich končin – Cecilská hudební jednota z Ústí nad Orlicí. Po mši následovala ještě modlitba u oltáře sv. Václava kousek od hlavního oltáře a baldachýnu nad hrobem sv. Petra. Celý odpolední program v bazilice byl zakončen zpěvem svatováclavského chorálu a české státní hymny.

Na kruhovém svatopetrském náměstí tak dobře známém z televizních přenosů jsme ještě stihli prohodit pár slov s početnou skupinou farníků z Dolní Dobrouče a pak se vydali na vyhlídku nad městem. S téměř 20 kilometry v nohou za celý den jsme si potom dopřáli zasloužený gastronomický zážitek v jednom z podniků ve vyhlášené čtvrti Trastevere s neskutečně rychlou obsluhou, která se dorozumívala vysílačkami. Ochutnali jsme tradiční rajskou polévku podávanou ve zdánlivě bezendém talíři, rýžové kuličky, topinky s rajčaty, saltimboccu s opečenými bramborami i pravou italskou pizzu.



Nedělní dopoledne bylo ve znamení poznávací procházky centrem města, kolem nejznámějších památek jako jsou Španělské schody, Fontána di Trevi, Forum Romanum nebo Monument Viktora Emanuela II. Na vrcholu Kapitol se sochou vlčice krmící dvojčata Romula a Rema. Posilnění ochutnávkou italské zmrzliny jsme došli kolem baziliky sv. 12 apoštolů s ostatky sv. Filipa a Jakuba až k bazilice Panny Marie Sněžné, kde byla naším o. biskupem Vokálem sloužena mše sv. k oficiálnímu zakončení pouti. O homilii se postaral rovněž „náš“ o. biskup Brož a hudební doprovod zajistil sbor z Arcibiskupského gymnázia v Kroměříži. Po mši sv. jsme se urychleně přesunuli k hotelu, kde na nás již čekal autobus, který nás ještě ten večer převezl k hotelu Smeraldo v obci Qualiano poblíž Neapole s ikonickou sopkou Vesuv v pozadí.

Zatímco v Římě jsme se my Žamberáci pohybovali víceméně na vlastní pěst, na zbytek zájezdu jsme se již připojili ke zbytku autobusu. V pondělí jsme se vydali po stopách sv. Filomény do obce Mugnano del Cardinale, kde nám o této svätici povykládal rektor místního sanctuaria Guiseppe Autorino (samozřejmě s překladem naší hlavní průvodkyně paní Francákové z Koclířova) a prohlédli jsme si i místní muzeum, nakoupili nějaké duchovní předměty a pomodlili se u Filoménčiných ostatků. Na odpoledne jsme už přejeli do Pompejí, kde jsme nejprve navštívili katedrálu Panny Marie Růžencové a poté jsme měli možnost si spíše v rychlosti projít alespoň část rozlehlého komplexu rozvalin starověkého města, které se r. 79 stalo obětí výbuchu sopky Vesuv.



V úterý 1. dubna nás čekal odjezd domů. Cestou jsme se ještě zastavili v Orvietu, malém městečku severně od Říma, kde jsme po zážitku z výjezdu strmou lanovkou – zubačkou došli ke gotické katedrále Nanebevzetí Panny Marie. Po prohlídce a modlitbě v chrámu jsme měli v podzemní kryptě poslední mši svatou na zájezdu, kterou sloužil opět o. Nowatkowski z Vamberka. Pak jsme plní zážitků a duchovních impulzů po návštěvě tolika různých míst spjatých se světcí vyrazili na zpáteční cestu přes Rakousko do ČR. Za jízdy jsme se ještě pomodlili Růženec a znovu jsme se v myšlenkách vraceli ke společně prožitým chvílím, silným momentům pouti a průchodům svatými branami, a tím se zároveň utvrzovali v rozhodnutí, které právě průchod svatou branou v Jubilejním roce vyjadřuje: následovat Ježíše, který je Dobrým pastýřem, a nechat se jím vést – a to nejenom v čase společného putování, ale především v našich každodenních pracovních povinnostech, které na nás tam doma po návratu čekají...

s vděčností v srdci Lukáš Sourada

DIECÉZNÍ DĚKOVNÁ POUŤ MODLITEB MATEK PŘIVEDLA NA HORU MATKY BOŽÍ PŘES STO MAMINEK

V sobotu 5. dubna 2025 se na Hoře Matky Boží u Králík konala diecézní děkovná pouť Modliteb matek, pořádaná v rámci královéhradecké diecéze. Za chladného, ale slunečného dne se zde sešlo přibližně 120 maminek z různých koutů diecéze, aby společně děkovaly, sdílely svou víru a posílily vzájemné společenství.

Program pouti byl bohatý a duchovně hluboký. V poledne začala modlitba křížové cesty, která se konala



v ambitech kláštera poutního areálu. Následovalo společenství maminek v refektáři kláštera, kde bylo zajištěno malé občerstvení, káva a čaj a něco drobného k zakousnutí. Atmosféra byla velmi srdečná a otevřená – zazněla svědectví, povzbuzení i slova národní koordinátorky Modliteb matek. Nechybělo vzájemné sdílení, které bylo pro mnohé účastnice hluboce obohacující.

Od 15 hodin se v kostele Nanebevzetí Panny Marie všichni spojili ke společné modlitbě matek, která je jádrem celého hnutí. Vyvrcholením pouti pak byla mše svatá v 16:00, kterou sloužil P. Karel Moravec a o krásný hudební doprovod se postaraly maminky a jeden tatínek z Dolní Dobrouče a okolí. Celý den zakončilo pozhnání a rozloučení.

Pout' byla nejen vyjádřením vděčnosti Bohu a Panně Marii za dar mateřství a rodiny, ale i povzbuzením pro další společnou cestu ve víře a modlitbě. Nechť přinesené milosti nesou své ovoce v životech všech zúčastněných i jejich blízkých.

Jana Jägerová

ŽEHNÁM

První konference věnovaná ženám v katolickém prostředí ŽEHNÁM proběhla 31. května v Brně.

Jaká charismata a obdarování mají ženy a jakým způsobem se mohou zapojit do života církve? V čem se liší ženská spiritualita od té mužské a jak ji máme rozvíjet? „Nápad vzešel ze synodního procesu. Během diskuzí ve skupinkách vyplynula touha vytvořit společný prostor pro ženy, prostor, kde by byly vnímány v celé své komplexnosti i se svými dalšími obdarováními, díky nimž mohou aktivně spoluutvářet podobu církve.

Konference byla jednodenní. V programu proběhly přednášky na téma spirituality a duchovního doprovázení žen, práce ve skupinkách, panelová diskuze a také tematické workshopy (Naslouchání lidem nejen na okraji, Kreativní přístup práce s Písmem, Charismata a obdarování žen...). Atmosféra na 1. ženské katolické konferenci v České republice byla naprosto úžasná. Věříme, že se nám podařilo splnit si vysněný cíl – propojit ženy, inspirovat je/se a naslouchat si. Vážíme si též toho, že o výstupy z konference projevila zájem brněnský biskup Mons. Mgr. Ing. Pavel Konzbul, Ph.D.", to jsou slova organizátorek. Videozáznam z konference naleznete na internetových stránkách www.zenskakonference.cz. Je zde mimo jiné i dotazník, který je určen nejen účastnicím konference Že(h)nám, ale všem ostatním ženám, které se hlásí



Zažili jsme

k římskokatolické víře a žijí v České republice. Vyplněním dotazníku umožníte lépe pochopit roli žen v církvi a otevřít otázky, které pomáhají církvi být bezpečným prostorem pro všechny. Zveřejněné přednášky jsou na youtube kanálu: <https://www.youtube.com/playlist?list=PLXVOFdLrqT2DyYDGrmncKFdb89tX1y9-p> nebo stačí zadat: Přednášky z ženské katolické konference 2025.

Sama jsem se konference zúčastnila a bylo to skutečně obohacující setkání.

Michaela Foglová

POUTNÍ VÝLET DO LUHAČOVIC

Vřele doporučuji dopřát si výlet a pojmout ho jako pouť. Mně se poštěstilo letos na jaře cestovat do Luhačovic. S kamarádkou jsme si vyjely autem. Pravda, je to „kus cesty“, ale dalo se to s Boží pomocí jako pouť krásně zvládnout. Jelikož se nám nechtělo platit za parkování v Luhačovicích (to jsme si raději dopřály něco dobrého, s milým posezením), tak jsme dojely do vesničky Pozlovice a odtud už po modré turistické značce začala naše pouť. Došly jsme do lázní, na kolonádu, ochutnaly skvělou čokoládu, spoustu minerálních pramenů - určitě zdravých. Nakoukly jsme do kostela sv. Rodiny.



Odtud po žluté turistické značce pokračovaly kolem pramene Panny Marie na poutní místo Panny Marie Sněžné v Provodově Malenisku. To byl náš poutní cíl, přibližně 5 km od Luhačovic. Tento poutní kostel patří do seznamu jubilejních svatých míst pro ČR. Jsou zde mše svaté v sobotu i v neděli od 14:30 hod (pro jistotu zkontrolovat dle aktuálních ohlášek). Kdo má rád poutní místa na odlehlých, malebných místech, tak toto je přesně ono! Zpátky jsme se vydaly po modré. Takže „okroužek“. Obě trasy byly plné krásných rozhledů a na té zpáteční na nás čekalo lehátko! s Božským rozhledem. A ještě jsme se stihly v jedné z Luhačovických kaváren odměnit. Potěšily jsme duši i tělo a měly zas zač chválit Pána.

Michaela Foglová

Letos místní skauti slaví kulaté výročí – od založení střediska uběhlo právě 80 let. Není tak divu, že se pustili nejen do přípravy oslav, ale také do tvorby almanachu, který mapuje historii i současnost střediska.

V historii střediska tak narazili třeba i na výraznou stopu žamberského faráře. Dříve nebylo až tak neobvyklé, že se kněží zapojovali do skautské činnosti. Však i zakladatel skautingu Robert Baden Powell byl hluboce věřící. Proto také skauting stojí, tenkrát i dnes, na třech principech: povinnosti k Bohu (pro nevěřící k Nejvyšší pravdě a lásce), povinnosti vůči bližním a povinnosti vůči sobě.



Trocha historie

1.oddíl skautů Žamberk vznikl právě před 80 lety, na konci května roku 1945, jako takzvaný „homogenní“ oddíl. To znamenalo, že jeho členové byli jednotného katolického vyznání. Což není překvapivé, protože oddíl založil žamberský farář – páter **Václav Filip**.

Václav Filip se stal také prvním vedoucím skautského střediska, které založili spolu se Zdeňkem Nettlem (Patonem), Jiřím Mazrou (Bisonem) a Květoslavem Kapplem (Akélou), kteří vedli další oddíly. Skautské činnosti se však páter Filip v Žamberku nevěnoval dlouho – už na podzim roku 1945 byl přeložen do Králík. Zde působil až do roku 1950, kdy byl zatčen za „protistátní činnost“.

Podobný osud však potkal i skautské středisko. Jeho poválečný rozkvět, během nějž fungovalo osm oddílů pro chlapce i děvčata v Žamberku i okolí, byl přerušen komunistickou mocí, která skautskou činnost v celém Československu zakázala. K obnově došlo až v roce 1968 a na dva roky, kdy bylo možné skautovat, se vedení žamberského střediska ujal Zdeněk Strnad (Slavík). Konaly se tábory, každý týden probíhaly schůzky, o víkendech výpravy. Brzy však bylo jasné, že skauting bude opět zakázán, k čemuž také došlo v roce 1970.

Poslední obnova skautingu přišla záhy po sametové revoluci. V devadesátých letech byl rozmach skautingu nebývalý, ovšem na konci tisíciletí mu mnozí předpovídaly úpadek kvůli jeho údajné neatraktivitě nebo nemodernosti. To se naštěstí nepotvrdilo a počet skautů i skautek v Česku už dvacet let nepřetržitě roste. Stejně dobře se daří i místnímu skautskému středisku, které má v současnosti přes 160 členů.

Oslavy v duchu tradice i moderní hudby

Když se někdo dožije 80 let, nepochybně se svými blízkými pořádá oslavu těchto kulatin. Stejně tak k tomu přistoupili i skauti a uspořádali oslavu nejen pro sebe, ale i pro rodiny, přátele i širokou veřejnost. Poslední květnovou sobotu tak na tzv. Skautské louce (v Polsku, za soutokem Divoké Orlice a Rokytenky) vyrostlo několik hangárů i podsadových stanů a také pódium. Oslavy byly zahájeny slavnostním nástupem s pokřiky i vlajkami, pokračovaly křtem již zmiňovaného almanachu 80 let skautingu v Žamberku a vystoupením spřátelených polských skautů. Následovala hudební část a po vystoupení dvou rockových kapel zpíval a na své violoncello hrál Pavel Čadek.

Nechyběla výstava fotek z celé historie střediska, program pro děti nebo aktivity připravené v podsadových stanech. I když v půlce odpoledne přišla bouřka, nakonec se počasí umoudřilo a večer tak i po oficiálním konci mohl pokračovat ve skautském duchu, u táboráku s kytarou.

Ačkoliv ve středisku dnes není mnoho věřících skautů a skautek, hodnoty skautingu stále stojí na křesťanských ideálech. I díky nim tak mohou kluci i holky ve skautu zažívat dobrodružství na nespočtu schůzek, akcí i táborů. A ti, kdo vyrostou z dětských let a u oddílů zůstanou, si pak svou činností vyslouží nejen neocenitelné zkušenosti do života, ale také smích dětí, spoustu zážitků a přátele na celý život. Jak řekl sv. Augustin: všechno, co děláš z lásky, má smysl.

Šárka Marková

FARNÍ VÝLET DO LUŽE, NA KOŠUMBERK A DO TOULOVCOVÝCH MAŠTALÍ

V neděli 8. června jsme se ve skupině čtrnácti poutníků vydali na farní výlet. Sraz byl v 9:00 u kostela sv. Václava v Žamberku a vyrazili jsme ve dvou rodinách a s dalšími třemi dospěláky osobními vozy směrem k prvnímu cíli – poutnímu kostelu v Luži.

Na místě nás přivítal osmdesátiletý kostelník, který této službě zasvětil už padesát let života. S obdivuhodnou vitalitou nám poutavě vyprávěl historii kostela a s úsměvem poznamenal, že už delší dobu vyhlíží někoho, komu by mohl předat svazek kostelních klíčů a odejít na zasloužený odpočinek. Pomáhá mu sice už jeho syn, ale zdá se, že vedení farní pokladnice, oltářních ubrusů a nedělního zamykání zatím zůstává v otcových rukou.

Po zajímavém výkladu nám ukázal knihu, do které se zapisují kněží, kteří zde sloužili mši svatou, včetně jejich



farnosti. Listování bylo opravdu poutavé – narazili jsme i na známá jména, například P. Pavel Jäger, P. Oldřich Kučera a mnoho dalších.

Po krátké zastávce s malým občerstvením jsme se pěšky přesunuli přes areál Hamzovy léčebny na nedaleký hrad Košumberk, kde nás čekala další domluvená prohlídka. Během výletu dvakrát zapršelo – jednou během prohlídky kostela a podruhé pod korunami stromů na nádvoří hradu. Díky šikovnému načasování a přírodnímu krytí jsme ale zůstali prakticky suší.

Po prohlídce se část skupiny musela vrátit domů, ale rodiny s dětmi pokračovaly do lanového parku. Děti se s chutí vyřádily a kupodivu jim zbyla ještě energie na další etapu – Toulouvcovy maštale.

Autá jsme nechali na parkovišti u stánku se zmrzlinou. Kvůli dlouhé frontě jsme si řekli, že si zmrzlinu raději necháme až na cestu zpět. Vydali jsme se tedy do Toulouvcových maštalí – cesta byla po dešti místy rozmáčená a v blátě bylo vidět, že už tu ne jeden turista uklouzl. Ti, které jsme potkávali, ale nevypadali nijak zvlášť zabláceně. To se ovšem nedalo říct o našich dětech – někteří si výlet užili tak důkladně, že z toho měli doslova památku na kalhotách. Když jsme se konečně vrátili k autům, čekalo nás malé zklamání – stánek byl zavřený. Dětské zklamání nešlo přehlédnout, a tak jsme jim cestou zpět koupili alespoň nanuky v obchodě v Litomyšli. Nebyla to sice zmrzlina snů, ale pomohla.



Domů jsme dorazili kolem půl osmé večer a jako milý závěr výletu se nad Žamberkem objevila krásná dvojité duha. Děti padly do postelí bez protestů – unavené, ale spokojené. A dospělí? Ti sice věděli, že zásoby jídla už odpoledne došly, ale zato přibýlo něco jiného – společně prožitý den, zážitky, smích a pocit, že to za to opravdu stálo.

Ondřej Jäger

JEŠTĚ JEDNOU O VÝLETĚ

V sobotu 7.6. jsme byli na farním výletě v Luži a bylo to super. 😊 Nejdřív jsme byli v kostele s fajn upovídaným panem kostelníkem, který má našťastí spoustu vnoučat a tak dětem ukázal sakristii a nevadilo mu, že prozkoumaly všechny zpovědnice a všechny možné kouty kostela 😊 Potom sice pršelo, ale jelikož jsme měli v autě hodně řízků, tak



A nakonec jsme výlet zakončili nanuky a duhami. 😊☂ Moc děkujeme všem kteří byli s námi za hezký a vydařený den😊.

to nikomu nevadilo. A déšť nám nevedil ani na lanovém hřišti, protože to bylo v lese a tam nepršelo. Poté jsme byli na hradě, který se dal projít bez průvodce a tak to bylo pro nás i pro děti super. A pak jsme si dali lanové centrum ještě jednou s Jagěrovými. 😊😊A nakonec jsme stihli i Toulouvcovy maštale, kde naše děti šly nejdelší túru v životě, ale díky skvělým chůvám Kristy a Esterce jsme to dali.😊

Markovi

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI KVÍZU

1. Patena – miska na hostie používaná při eucharistii.
2. Kalich – nádoba na víno při mši.
3. Ciborium – nádoba, která uchovává eucharistii ve svatostánku.
4. Kadidelnice – předmět používaný k roznášení kadidla.
5. Korporál – plátno rozprostírané na oltáři pod eucharistické nádoby.
6. Purifikatorium – plátno na čištění kalicha a dalších liturgických nádob.
7. Misál – kniha obsahující texty a pokyny ke slavení mše svaté.
8. Kropenka – nádoba na svěcenou vodu.
9. Svícen – předmět sloužící k uchycení svíček při bohoslužbách.
10. Lunula – liturgický předmět držící eucharistii v monstranci.
11. Ostensorium – sloužila k vystavení svatých ostatků
12. Velum – plášť používaný knězem při vystavení Nejsvětější svátosti oltářní.

Děkujeme všem, kdo napsali své příspěvky do tohoto čísla Farního zpravodaje. Další písemné příspěvky můžete posílat na adresu: **fzzamberk@gmail.com**. Další číslo plánujeme na září 2025. Technické náklady na výtisk Farního zpravodaje činí 10 Kč. Dobrovolné příspěvky na jejich úhradu můžete vhažovat do kasiček k tomu určených přímo v kostele.

Členové redakční rady Farního zpravodaje jsou: Iva Kočová, Marie Souradová, Lukáš Sourada a Ondřej Jäger. Zpravodaj byl vydán díky dobrovolným příspěvkům aktivních farníků. Svoje připomínky a příspěvky můžete zasílat na email: **fzzamberk@gmail.com**. Redakční rada si vyhrazuje právo příspěvky upravovat či krátit.

Fotogalerie: <http://www.dekanstvizamberk.cz/foto/>